

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **TEREZIA COMPANY s.r.o.**, IČ: 27251659, se sídlem Praha 4, Na Návrší 997/14, právně zastoupen JUDr. Filipem Winterem, advokátem, se sídlem Praha 4, Hanusova 1537/3, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2014, sp. zn./Ident. 2014/461/had/TER, č.j. had/3235/2014,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaná uložila žalobci v souladu s § 8a odst. 2 písm. g) a § 8a odst. 6 písm. b) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o regulaci reklamy“) pokutu ve výši 200.000,- Kč za porušení povinnosti stanovené v § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy. K porušení povinnosti došlo zadáním reklamy „RAKYTNÍČEK“, odvysílané dne 15. 2. 2014 v čase 6:27:40 hodin na programu NOVA (dále jen „reklamní spot“), neboť v reklamě byly prezentovány účinky přípravku, které mohly vyvolávat dojem, že se jedná o potravinu, která má vlastnosti prevence, ošetřování, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění, resp. takové vlastnosti jsou v reklamě doplňku stravy přisuzovány, potažmo v souvislosti s jeho konzumací naznačovány, a to především prostřednictvím zvukové (kýchání/kašel) i vizuální složky (přechod do chmurného černobílého vyobrazení stavu nemoci, opětovné vyjasnění a návrat do barevného vyobrazení ihned poté, co členové Čtyřlístku produkt Rakytníček zkonzumují); vše je navíc podpořeno tvrzeními „Kamarádi, mám tu pro vás Rakytníček, abychom byli všichni zdraví.“ a „Želatinky pro silnou imunitu.“. Taktéž byla žalobci uložena povinnost dle § 79 odst. 5 zákona č.

500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, ve znění rozhodném nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce v podané žalobě namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je nedůvodné, vychází z nesprávně zjištěného právního stavu věci a že daná věc byla nesprávně právně posouzena, neboť všechny věty i reklamní spot jako celek odpovídají požadavkům zákona o regulaci reklamy. Podle § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy lze v reklamě užít zdravotní tvrzení, přičemž reklamní spot obsahuje řádně schválená zdravotní tvrzení, a to zdravotní tvrzení „Želatinky pro silnou imunitu.“ a tzv. nespecifická tvrzení „Abychom byli všichni zdraví.“ a kýčání či vybarvení obrazu.

Tvrdil, že k přípravku se vztahuje hned několik řádně povolených zdravotních tvrzení dle nařízení Komise (EU) č. 432/2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí (dále jen „nařízení č. 432/2012“), a proto je oprávněn větu „Želatinky pro silnou imunitu.“ v reklamním spotu uvést. Daná věta totiž shrnuje význam povolených zdravotních tvrzení k přípravku.

Dále namítal, že věta „Abychom byli všichni zdraví.“ a kýčání či vybarvení obrazu jsou nespecifickými tvrzeními dle čl. 10 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006, o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (dále jen „nařízení č. 1924/2006“). Tato tvrzení mohla být v reklamním spotu použita, neboť byla doprovázena zvláštním zdravotním tvrzením „Želatinky pro silnou imunitu.“

Poukázal na to, že všechna zdravotní tvrzení byla výslovně schválena Státním zdravotním ústavem (dále jen „SZÚ“), jenž v odborném posouzení ze dne 26. 5. 2014 konstatoval, že k použití výše uvedených zdravotních tvrzení nemá jakékoli připomínky.

Namítal, že žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí nesprávně uvedla, že na obale přípravku nejsou uvedena žádná tvrzení, která by se přibližovala obsahu obchodního sdělení. Přitom na obale přípravku byla uvedena zdravotní tvrzení schválená Státním zdravotním ústavem, která přesně odpovídají tvrzením obsaženým v reklamním spotu.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 24. 11. 2014 odmítla veškeré žalobní námitky. Připustila, že v reklamě mohou být uvedena zdravotní tvrzení, avšak tato tvrzení nemohou být taková, která by potravině prisuzovala vlastnosti prevence, ošetřování, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění. Pro posouzení, zda došlo k prezentaci léčebných tvrzení, není klíčové, jestli byla zdravotní tvrzení užita legitimně. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2013, č.j. 7 As 91/2013-39, zdůraznila, že nařízením č. 1924/2006 není vyloučen zákaz reklamy připisující doplňkům stravy vlastnosti léčivých přípravků nebo vyvolávající dojem takovým vlastností.

Vysvětlila, že sémiotická analýza prokazuje, že příběh reklamního spotu vyvolává dojem o léčebném účinku přípravku, tudíž se jedná o demonstraci léčebných účinků přípravku, nikoli však zdravotních účinků.

Podotkla, že závěry SZÚ nehodnotí reklamní spot jako celek, ale obal přípravku a jeho vztah k relevantním právním předpisům. Trvala na tom, že na obale přípravku nejsou žádná tvrzení, která by se obsahově, byť jen kontextově, přibližovala obsahu reklamního spotu. Na obale přípravku jsou pouze nutriční údaje a údaje o složení přípravku.

Žalovaná uzavřela, že považuje za prokázané, že ze strany žalobce došlo k porušení § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy, dle něž nesmí reklama uvádět v omyl přisuzováním potravině vlastností prevence, ošetřování, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění nebo takové naznačovat.

Žalovaná navrhla soudu, aby žalobu zamítl.

Na ústním jednání právní zástupce žalobce setrval na procesním stanovisku a zdůraznil, že není nepoctivým výrobcem doplňků stravy. Reklamou propagovaný přípravek byl řádně schváleným multivitaminem. Zopakoval, že v reklamě byla použita schválená zdravotnická tvrzení, za zcela legální měl i užití černo-bílého zabarvení spotu a kýchnutí Bobíka. Poukázal na to, že nelze oddělit preventivní funkci přípravku a zdravotnická tvrzení použitá v reklamním spotu.

Žalovaný na ústním jednání rovněž setrval na svém procesním stanovisku a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že dle § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy bylo regulováno použití zdravotních tvrzení v reklamě, ale žalobce byl sankcionován za porušení § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy, neboť uváděl reklamou v omyl tím, že propagovanému přípravku přisuzoval léčebné účinky. Poukázal i na nezbytnost posouzení reklamního spotu jako nedělitelného celku.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Oznámením ze dne 29. 4. 2014 zahájila žalovaná se žalobcem správní řízení pro možné porušení § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy.

Žalobce v průběhu správního řízení zaslal žalované dvě vyjádření ze dne 19. 5. 2014 a ze dne 28. 5. 2014, ve kterých uvedl, že reklamní spot obsahoval pouze zdravotní tvrzení, která byla schválena SZÚ. Žalobce ke svým vyjádřením připojil tabulku zdravotních tvrzení účinných látek Rakytníček želatinky; dále odborné posouzení SZÚ ze dne 26. 5. 2014, dle kterého byla na obale přípravku použita zdravotní tvrzení podle nařízení č. 432/2012, přičemž SZÚ k jejich použití neměl připomínky; a rovněž dva obrázky obalu přípravku.

Dne 2. 9. 2014 žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí, kterým uložila žalobci pokutu ve výši 200.000,- Kč za porušení povinnosti stanovené v § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná nejprve podrobně popsala reklamní spot a průběh správního řízení. Došla k závěru, že prostřednictvím vyjádření projevů nemoci, které jsou patrné ze zvukové i vizuální složky reklamního spotu, a následného vyléčení, ztvárněné audiovizuálními prostředky (kašel/kýchání, přechod do chmurného černobílého vyobrazení stavu nemoci a opětovné projasnění), podpořenými tvrzeními „Kamarádi, mám tu pro vás rakytníček, abychom byli všichni zdraví.“ a „Želatinky pro silnou imunitu.“, žalobce porušil § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy, dle něhož nesmí reklama uvádět v omyl přisuzováním potravině vlastností prevence, ošetřování, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění nebo takové naznačovat. Žalovaná došla k závěru, že je v reklamním spotu

explicitně vyjádřeno, že prostřednictvím konzumace přípravku může být dosaženo lepšího zdravotního stavu, potažmo optimálního stavu, a ačkoli nejsou v reklamním spotu uvedena konkrétní onemocnění, je v něm naznačeno, že přípravek slouží jako prevence před onemocněními, potažmo k jejich vyléčení. Reklamní příběh totiž vyvolává dojem o léčebném účinku přípravku, který je v reklamním spotu i demonstrován, neboť dochází k odstranění obtíží spojených s onemocněním (kýchání, kašel). Žalovaná k tvrzení žalovaného ohledně použití zdravotních tvrzení uvedla, že užití zdravotních tvrzení neznámá, že v reklamním spotu mohou být uvedena léčebná tvrzení, neboť reklamní spot je nutno hodnotit komplexně. V této souvislosti poukázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2013, č.j. 7 As 91/2013-39 a ze dne 17. 1. 2014, č.j. 4 As 98/2013-88. Dále k odbornému posouzení SZÚ žalovaná poznamenala, že SZÚ nehodnotil reklamní spot, nýbrž pouze obal přípravku, který neobsahuje jakákoli tvrzení, jež by se přibližovala obsahu reklamního spotu, neboť obsahuje pouze nutriční údaje a údaje o složení přípravku.

Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy v reklamě na potraviny mohou být uvedena výživová nebo zdravotní tvrzení za podmínek přímo použitelného předpisu Evropské unie.

Podle § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy reklama na potraviny nesmí uvádět v omyl zejména prisuzováním potravině vlastností prevence, ošetřování, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění nebo takové vlastnosti naznačovat; to však nesmí bránit u potravin pro zvláštní lékařské účely uvádění informací nebo doporučení určených výhradně osobám kvalifikovaným v oboru lékařství, výživy nebo farmacie; rovněž tak u minerální vody nesmí tato omezení bránit uvádění údajů o tom, že minerální voda podporuje nebo usnadňuje určité životní funkce lidského organismu.

Podle § 8a odst. 2 písm. g) zákona o regulaci reklamy právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako zadavatel poruší podmínky stanovené pro obsah reklamy v § 2 odst. 3 nebo 4, § 2c, § 3 odst. 6, § 4, § 5 odst. 3, 4 nebo 5, § 5a odst. 1, 2, 5, 6, 7 nebo 8, § 5b odst. 2 nebo 8, § 5d, § 5e odst. 1, § 5f, § 5g odst. 1, § 5h, § 5i nebo § 6a odst. 1.

Podle § 8a odst. 6 písm. b) zákona o regulaci reklamy za správní delikt podle odstavce 2 se uloží pokuta do 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. b), e), f), g) nebo h).

Předně považuje soud za vhodné uvést, že mezi účastníky není sporu o tom, že v dané věci reklamní spot pojednává o přípravku Rakytníček, který je doplňkem stravy, a tedy potravinou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění rozhodném, což vyplývá i ze správního spisu. Vzhledem k tomu, že

reklamní spot žalobce je reklamou na potraviny, musí v něm být respektována pravidla zakotvená v § 5d zákona o regulaci reklamy.

Soud v souvislosti s námitkami žalobce, že reklamní spot odpovídá požadavkům zákona o regulaci reklamy a obsahuje zdravotní tvrzení, která v něm skutečně mohla být legitimně užita, považuje za nezbytné poukázat na ustálenou judikaturu správních soudů týkající se výkladu § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy. Zejména pak na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č.j. 7 As 48/2008-72, v němž uvedl, že *„si je vědom náročnosti, kterou zákon o regulaci reklamy v oblasti ochrany spotřebitele klade na zadavatele reklamy na doplňky stravy, ovšem za daných zákonem stanovených pravidel je nezbytné zdůraznit ochranu spotřebitele jako subjektu, jemuž jsou mnohá reklamní sdělení adresována především za účelem zvýšení prodeje výrobku, a nikoliv za účelem zlepšení zdravotního stavu či fyzické kondice adresátů. Proto nelze přijmout argumentaci účastníka řízení, že sdělované informace jsou pravdivé. Doplňek stravy je v souladu s platnou právní úpravou potravinou, a proto nelze akceptovat reklamní sdělení, které tuto potravinu způsobem prezentace a charakteristikou přiblíží léčivům, až dokonce vyvolá dojem, že se v podstatě jedná o léčivo. Zadavatel reklamy je samozřejmě oprávněn uvádět pravdivé informace ohledně vlastností nabízeného doplňku stravy, avšak je zároveň především povinen spotřebitele zřetelně a jasně informovat o tom, že jde pouze o doplněk stravy a nikoliv o léčivo, které by v případě onemocnění mělo léčivý účinek.“*.

Dále soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č.j. 1 As 49/2009-45, ve kterém je uvedeno následující: *„[P]ro naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 5d odst. 1 písm. d) zákona o regulaci reklamy není rozhodné, zda byly v reklamě na doplněk stravy uváděny pravdivé informace o účincích užívání prezentovaného přípravku, ale zda kombinace obsahu reklamního sdělení a jejího grafického zpracování může v adresátech reklamy dojem, že prezentovaný doplněk stravy je lékem nebo přípravkem schopným lidské choroby léčit nebo jim předcházet. Nejvyšší správní soud proto dospěl ve shora jmenovaném rozhodnutí k závěru, že pro naplnění skutkové podstaty je dostačující, pokud je na takové schopnosti přípravku obsahem reklamního sdělení pouze odkazováno. V návaznosti na výše uvedené se Nejvyšší správní soud v nyní projednávané věci zabýval tím, zda kombinace obsahu reklamního sdělení a jeho grafického zpracování může v adresátech reklamy dojem, že prezentovaný doplněk stravy Lipovitan je lékem nebo přípravkem schopným lidské choroby léčit nebo jim předcházet.“*.

Především však soud odkazuje na právní větu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č.j. 4 As 98/2013-88, která zní: *„Zákaz reklamy připisující doplňkům stravy schopnosti vyléčení lidské nemoci [§ 5d odst. 2 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy] je v souladu s právem Evropské unie, zejména s čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin. Pokud je postihováno reklamní tvrzení týkající se předcházení vzniku lidské nemoci, je nutné ověřit, zda se nejedná o zdravotní tvrzení povolené dle citovaného nařízení.“*. V odůvodnění citovaného rozhodnutí Nejvyšší správní soud vysvětlil, že *„je nutno vyhodnotit, zda obsahem reklamního sdělení, které je třeba chápat jako celkové vyznění reklamy v celém kontextu slovní, grafické a zvukové složky reklamy, je výpověď o léčivých vlastnostech doplňku stravy. Nelze tedy vycházet pouze z explicitního reklamního vzkazu, který v reklamě zazní (tj. to co je v reklamě skutečně řečeno či napsáno), nýbrž z toho, jak*

průměrný spotřebitel reklamní sdělení v jeho celku pochopí. V již citovaných rozsudcích Nejvyššího správního soudu (ve věcech Varixinal a Lipovitan) totiž bylo výslovně uvedeno, že klamavými, tj. spotřebitele v omyl uvádějícími, mohou být i tvrzení sama o sobě izolovaně posuzována pravdivá.

[32] Důvodem pro odlišné posouzení věci nejsou ani stěžovatelkou namítané evropské předpisy upravující přípustnost zdravotních tvrzení u potravin a doplňků stravy obsažené v nařízení č. 1924/2006, respektive nyní i v nařízení č. 432/2012. V rozsudku ze dne 10. 10. 2013, čj. 7 As 91/2013-39, ve věci Hemostop, Nejvyšší správní soud řešil námitku obdobnou námitce stěžovatelky, že § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy nelze aplikovat na reklamu na doplňky stravy, neboť aplikace tohoto ustanovení by byla v rozporu s nařízením č. 1924/2006. V této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že aplikace zákazu reklamy připisující doplňkům stravy vlastnosti léčivých přípravků nebo vyvolávající dojem takových vlastností není citovaným nařízením vyloučena, pouze musí být posouzeno, zda se v daném případě nejedná o zdravotní tvrzení či tvrzení o snižování rizika onemocnění, která jsou dle příslušných předpisů povolena. Ve věci Hemostop však byla důvodem zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného správního orgánu jeho nepřezkoumatelnost vyplývající z opomenutí námítky uplatněné v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[33] K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že je třeba zásadně odlišovat (zakázané) tvrzení o vlastnostech vyléčení lidské nemoci na jedné straně a zdravotní tvrzení ve smyslu nařízení č. 1924/2006, včetně tvrzení o snižování rizika onemocnění, která jsou za určitých podmínek přípustná, na straně druhé. V případě zdravotních tvrzení ve smyslu citovaného nařízení je pak nutné provést podrobnější posouzení toho, zda se jedná o tvrzení schválená, případně o tvrzení dočasně povolená ve smyslu přechodných ustanovení nařízení č. 1924/2006, jak Nejvyšší správní soud vyložil v citovaném rozsudku ve věci Hemostop. Případné zpochybnění aplikace § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy tak přichází v úvahu pouze v případě, že by stěžovatelce bylo kladeno za vinu klamavé reklamní sdělení týkající se prevence, respektive snižování rizika onemocnění. V nyní posuzované věci byla stěžovatelka postižena, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, za televizní reklamu připisující doplňku stravy multiIMUN AKUT vlastnosti vyléčení lidské nemoci. Podle výše reprodukováných zásad vyplývajících z citované judikatury a unijních i vnitrostátních právních předpisů, Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení merita věci, tedy zda předmětný reklamní spot připisoval doplňku stravy léčebné vlastnosti.“. Shora citované závěry lze plně aplikovat i v nyní projednávané věci.

Soud přisvědčuje žalobci v tom, že reklamní spot může obsahovat zdravotní tvrzení dle § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy. Avšak s ohledem na uvedenou judikaturu je třeba od sebe zřetelně odlišovat zdravotní tvrzení, na něž poukazuje žalobce, a tzv. léčebná tvrzení, tedy tvrzení o tom, že potravinu má schopnost vyléčit lidské onemocnění. Zároveň je nutné reklamu posuzovat komplexně, aby bylo zřejmé, jaké je její celkové vyznění. Hodnotit je proto třeba všechny dílčí složky reklamy, tedy její obsah (příběh), grafické znázornění, zvukovou složku, včetně slovních komentářů, což konstatoval Nejvyšší správní soud v bodě [28] rozsudku ze dne 14. 7. 2017, čj. 2 As 5/2017 – 62, následovně: „Musí být váženo její celkové působení skládající se zpravidla zejména z grafického ztvárnění reklamy, názvu přípravku, okruhu osob v reklamě vystupujících a toho, jakým sdělením přípravek propagují. Tento celkový dojem pak musí být předmětem hodnocení, jak dalece může reklama působit jednak na průměrného, jednak na zvlášť zranitelného spotřebitele.“

V nyní posuzované věci byl žalobce sankcionován za reklamní spot, jenž měl dle žalobou napadeného rozhodnutí vyvolávat dojem o léčebném účinku přípravku. Soud se s těmito závěry žalované zcela ztotožňuje. Reklamní spot totiž léčebné účinky přípravku

jednoznačně demonstruje. Příběh reklamního spotu spočívá v tom, že kreslené postavičky z Čtyřlístku na jeho začátku kýchají, jsou unavené a mají špatnou náladu. Tím je dle názoru soudu zřetelně naznačen stav nachlazení či jiného podobného onemocnění. Až poté, co postavičky v reklamním příběhu zkonzumují propagovaný přípravek, dojde v jeho důsledku k jejich uzdravení, neboť vymizí příznaky nachlazení jako kýchání, únava a s tím spojená špatná nálada. Příběh je přitom podpořen grafickým znázorněním tak, že stav nachlazení či jiného onemocnění je zobrazen v černobílých barvách a deštivým počasím. Naopak stav uzdravování je vyobrazen v postupném vybarvování obrazu a slunečným počasím. Rovněž tak zvukově je stav oslabení organismu - nemoc podpořena kýcháním a smutným vzdychnutím postaviček a léčebné účinky přípravku tím, že jedna z postaviček při nabízení přípravku ostatním nemocným postavičkám řekne, ať propagovaný přípravek užijí, aby byli všichni zdraví. Soud tak má za to, že reklamní spot nemůže z celkového pohledu vyznít jinak než, že daný přípravek má léčebné účinky, neboť v reklamním spotu vyléčil postavičky z nachlazení nebo jiného podobného onemocnění. Vzhledem k tomu soud shodně se žalovanou uzavírá, že v reklamním spotu jsou obsažena tzv. léčebná tvrzení o léčebných účincích přípravku a léčebné účinky jsou rovněž reklamním příběhem demonstrovány.

Soud podotýká, že žalovaný při hodnocení reklamního spotu vzal v potaz, že již v obecné rovině jsou prostředky na zlepšení zdravotního stavu vnímány spotřebiteli citlivě. Přičemž obsah daného reklamního spotu označil za ještě citlivější problematiku, a to pro jeho orientaci na dětského recipienta, jelikož rodič nemocného dítěte je snadněji ovlivnitelným spotřebitelem.

Soud zdůrazňuje, že v dané věci není postihována reklama, která by se týkala prevence, tedy předcházení vzniku lidské nemoci, a proto není v souladu se shora citovanou judikaturou relevantní, zda reklamní spot obsahuje, či neobsahuje schválená zdravotní tvrzení. Přičemž mezi účastníky ani nebylo sporu o tom, že v reklamním spotu použítá zdravotní tvrzení jsou zcela legitimní. Soud v této souvislosti znovu opakuje, že reklama musí být posuzována komplexně, přičemž v reklamním spotu obsažené věty „Abychom byli zdraví.“ a „Želatinky pro silnou imunitu.“ jsou dílčí součástí celého reklamního příběhu a pouze umocňují efekt léčebného účinku přípravku. Soud je toho názoru, že i kdyby dané věty nebyly součástí reklamního spotu, dojem o léčebných účincích přípravku by z něj tak jako tak vyplýval. Soud proto konstatuje, že reklamní spot je způsobilý uvést spotřebitele v omyl ohledně léčebných účinků přípravku ve smyslu § 5d odst. 2 písm. d) zákona o regulaci reklamy a námitky žalobce ohledně toho, že v reklamním spotu byla užita schválená zdravotní tvrzení, neobstojí.

K námitce žalobce o schválení zdravotních tvrzení SZÚ v jeho odborném posouzení ze dne 26. 5. 2014 soud vzhledem ke shora uvedenému právnímu posouzení pouze stručně podotýká následující. Odborné posouzení SZÚ předložené žalobcem v průběhu správního řízení se týká používání zdravotních tvrzení dle čl. 13 nařízení č. 1924/2006 na obale reklamou propagovaného přípravku a nikoli posuzovaného reklamního spotu. Soud se domnívá, že žalobce chtěl předložením tohoto odborného posouzení akcentovat oprávněnost používat zdravotní tvrzení, avšak jak bylo uvedeno shora, skutečnost, zda byla v reklamním spotu užita schválená zdravotní tvrzení, není relevantní za situace, kdy jsou propagovanému přípravku připisovány léčebné účinky. Nadto SZÚ ve svém odborném posouzení nehodnotil reklamní spot, jenž byl předmětem správního řízení vedeného žalovanou, nýbrž toliko návrh obalu přípravku, tudíž ani tato námitka není důvodná.

Dále soud k námitce poukazující na nesprávnosti ohledně obsahu obalu přípravku uvádí, že žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí netvrdí, že by na obale přípravku nebyla zdravotní tvrzení. Neshledala však na obalu jakákoli tvrzení, která by odpovídala obsahu obchodního sdělení, neboť jsou na něm uvedeny jen údaje nutriční a údaje o složení potraviny. Ačkoli je tato úvaha stručná, je ji třeba vnímat v celkovém kontextu předmětu řízení. Dle názoru soudu žalovaná neshledala na obalu přípravku jakákoli tzv. léčebná tvrzení o vlastnostech přípravku, která by byla schválena SZÚ, s čímž se soud zcela ztotožňuje. Soud připomíná, že obal přípravku nebyl předmětem správního řízení, tím byl pouze reklamní spot. Vzhledem k tomu nemůže být obal přípravku relevantní pro posouzení, zda reklamní spot uvádí spotřebitele v omyl ohledně vlastností přípravku. Námitka žalobce tak neobstojí.

Pro úplnost soud k námitkám žalobce ohledně nedůvodnosti, nesprávně zjištěného právního stavu a nesprávného právního posouzení uvádí, že je žalobce uplatnil toliko v obecné rovině, nikterak je nad rámec shora uvedeného nespecifikoval a nevyplývá z nich jaká konkrétní porušení v napadeném rozhodnutí či v řízení jemu předcházejícím spatřuje. Soud proto nad rámec shora uvedeného právního posouzení rovněž pouze v obecné rovině konstatuje, že žalobou napadené rozhodnutí nepovažuje za nedůvodné, neshledal ani nesprávně zjištěný stav věci a rovněž právní posouzení dané věci považuje za správné.

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. října 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.